

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΑΓΓΕΛΙΕΣ

KLASSENBUCH

Ευχαριστούμε ...

Νίκος Θέμελης 1947-2011

Την Πέμπτη 20 Αυγούστου συμπληρώνονται τέσσερα χρόνια από τον θάνατο του Νίκου Θέμελη, απόφοιτου του 1964. Θεωρήσαμε λοιπόν ότι, παράλληλα με ένα αφιέρωμα για το συγγραφικό του έργο, θα έπρεπε να αναζητήσουμε και τα άλλα πρόσωπα του Νίκου, αυτά του μαθητή, του φοιτητή, του φίλου.

Ανατρέξαμε στους συμμαθητές και στις συμμαθήτριές του, που θυμήθηκαν μικρές ιστορίες μέσα κι έξω από την τάξη, μέσα κι έξω από το Πανεπιστήμιο αλλά και αργότερα, όταν άρχισε να γράφει, μέχρι που ασχολήθηκε με την πολιτική, γιατί από εκείνη τη στιγμή και μετά «εξεραινεύτηκε».

Πριν μιλήσουμε με τους συμμαθητές του, θυμηθήκαμε μια εκδήλωση που είχε γίνει στο σχολείο, τον Μάρτιο του 2002 και συντόνισε η Andrea Schellinger, και στην οποία ο ίδιος διάβαζε αποσπάσματα από το βιβλίο του "Η αναζήτηση".

Δημοσιεύτηκαν συνοδικά ενάντια βιβλία του Νίκου, το τελευταίο μετά τον θάνατό του, ενώ κειμενά του εμφανίστηκαν σε συλλογικά έργα. Οποιοι ενδιαφέρονται να δει μία αναλυτική παρουσίαση του έργου του, μπορεί να ανατρέξει στη biblionet.gr, όπου "κάτω" από τους τίτλους του βιβλίου υπάρχουν πολλές εξαιρετικές κριτικές.

Μιλήσαμε με όσους μπορούσαμε να εντοπίσουμε στη μέση του Αυγούστου. Κάποιοι αναφέρθηκαν σε περιστατικά, κάποιοι μίλησαν γενικά:

Ανν Μερικα: *Ανεγνωστικός, πολιτάλαντος, προπομπός του διαφορισμού και του εκσυγχρονισμού της ελληνικής κοινωνίας, με πλατιά ευρωπαϊκή κοιλότητα, παρούσα στην πολιτική του δράση, στο έργο του αλλά και στην καθημερινή του ζωή, υπόδηγμα μοναδικής σεμνότητας και ευπρέπειας. Στα έργα του σκέψο ξανά με πάθος και με ζήλο, σαν που ταριάζει με που αξιόλογο ήταν τέτοιο φίλο.*

Νίκος Αθηνάος: *Ξαναβρήκαμε σχεδόν μια δεκαετία μετά το σχολείο στην Κολονία στα μέσα της δεκαετίας του 70. Θυμάμαι ατέλειωτους περπατούς στον Ρήνο, αζέσχατες βραδιές στα σπίτια μας, μια στο δικό του και μια στο δικό μου. Αγατούσε πολύ τη μουσική και ήταν βαθιά γνώστης του Wagner, όμως οι σχέσεις του με την τέχνη δεν σταματούσαν εκεί. Ήταν εξαιρετικός ζωγράφος, ηθοποιός, σκηνοθέτης και λάτρης του Κουν. Ξεχώριζε ήδη από τότε, αλλά τον χάσαμε όταν ανακατέθηκε με την πολιτική.*

Δημήτρης Λούθρας: *Τον θυμόμουν από τα χρόνια του σχολείου αμυδρά, αφού ήμασταν σε άλλο τμήμα. Έτυχε και τον ξαναβρήκα στο Μεγάρο Μαζιμού, όπου ως Διπλωματικός είχα κληθεί να διευθετήσω συνδικαλιστικά θέματα. «Βρε, εμείς δεν ήμασταν συμμαθητές?» με ρώτησε. Ξαφνικά ήταν σαν να μην είχε περάσει μια μέρα. Πάνο από τριάντα χρόνια είχαν διαρρέσει μια στιγμή.*

Νίκος Μπελιώνης: *Καθόμουν στο τελευταίο θρανίο μαζί με τον Λεπάτα. Μπροστά μου ο Σωτήρης Στέφου με τον Νίκο. Μάθημα Αρχαίων, απόλυτη ησυχία και ζωντανά ακούγεται η φωνή του Νίκου «Ξερί!». Οι αθεόφοβοι έπαϊζαν χαριτιά και είχαν απορροφηθεί. Ήμασταν πολύ δεμένοι. Χάσαμε έναν αδελφό μας.*

Χάρης Βασιλειάδης: *Θυμάμαι τη σοφία του Νίκου στην Κολονία. Μετά τις σπουδές του στη Θεσσαλονίκη βρήκαμε τυχαία εκεί για μεταπτυχιακό. Τον επισκεπτόμασταν με τη γυναίκα μου πολύ συχνά, αλλά το σπίτι του ήταν τόσο μικρό που βάζαμε το πορτ-μπαγκ με το μωρό μέσα στη μανιέρα, γιατί απλά δεν χωρούσε αλλού.*

Ισμήνη Λαυροπούλου: *Ήμασταν σε άλλα τμήματα και από τα χρόνια του σχολείου τον θυμάμαι λίγο. Όμως θυμάμαι από τότε ήταν ιδιαίτερα ευγενής και σε έκανε να νιώθεις αμέσως πολύ κοντά του. Βρήκαμε σε συναντήσεις τάξεων πολλά χρόνια μετά, ήταν ακριβώς η ίδια αίσθηση.*

Γιάννης Μπελιώνης: *Τι να προσθηκώ! Μιά μέρα μανίει στην τάξη με αλλεργμένο το χρώμα του μαλλιόν του. "Τι έγινε βρε Νικόλαε;" "Άστε τα με παιδιά. Απτι να πάρω την κοιλόνια πήρα κατά λάθος το μεκάκι με το οξυζενέ!" Μιά άλλη φορά έχουμε κάνει κοπάνια στο Μουσείο. Πάμε σε ένα περίπτερο και ο Νίκος λέει στον περιπτερά: "Θα ήθελα ένα θεοδόλιγο!". Ο περιπτεράς στραβομουτσούνιασε απορημένος, Έγραψε από 'δω, έγραψε από 'κει, χάθηκε μέσα στο περίπτερο και αφού ξορίστηκε λέει του Νίκου: "Στηρήγώμη μου τέλειωσε".*

Φρόσος Δημάκου: *Ήταν Σάββατο απόγευμα. Η λαϊκή της Καλλιθέρας είχε τελειώσει και είχαν μαζέψει τους πάγκους. Η Αθήνα ήταν άδεια και τον είδα να περπατά στην Ιπποκράτους κοιτώντας τα παλιά σπίτια. Ήταν τόσο συγκινημένος σαν να ήθελε να εμπνεαστεί από τις ιστορίες που έκρυβαν. Τον θυμόμουν λίγο από το σχολείο. Μετά είχαμε βρεθεί μερικές φορές για πολύ λίγο. Στον Δικηγορικό Σύλλογο, τυχαία σε κάποια συγκέντρωση συμμαθητών και κάπου αλλού. Τη φορά αυτή όμως στο Εξάρχεια ανταλλάξαμε μια πολύ ζώστη ματιά και εκείνος συνέχισε την περιήγησή του. Ήταν η τελευταία φορά που τον είδα.*

Μπελίνα Καμπάνη: *Ο Νίκος ήταν πολιτάλαντος. Είχε μεγάλη αγάπη για τη μουσική και είχε φτιάξει μια καταπληκτική διανοητική. Ήταν εξαιρετικός ζωγράφος, όλα τα εξώφυλλα των βιβλίων του είναι δικά του έργα. Ο αγαπημένος του καθηγητής ήταν ο Fritz Klett, καθηγητής των καλλιτεχνικών. Θυμάμαι που του είχε πει «θα γίνεις μεγάλος ζωγράφος» και ο Νίκος του απάντησε «Όχι εργό, ο Φοροπώλης». Σπούδασε Αρχαιολογική στη Βιέννη και χαθήκαμε, γιατί ο Νίκος ήταν Θεσσαλονίκη και μετά Γερμανία. Ξαναβρήκαμε τυχαία στο Ηρώδείο, στην παρουσίαση «Ο Κλέος με τη Κιμωλία» του Μπρέζι και από τότε είχαμε πολύ τακτική επαφή. Ο Νίκος είχε μεγάλη αγάπη στο θέατρο, έπαιζε και σκηνοθετούσε αλλά ήταν και εξαιρετικός μίμος. Κάποια μέρα στην τάξη ο Κίμων Γερατζογιάννης είχε κάνει κοπάνια και αποσπασίσαμε να τον κάνουμε πλάκα. Παίρνει λοιπόν ο Νίκος τηλέφωνο σπίτι και κάνοντας την αυστηρή φωνή της Di Lernia τον ζητάει να μιλήσει με τον πατέρα του και επειδή αυτός έλειπε, ακαίτησε να εμφανιστεί μαζί του στο γραφείο της την επόμενη μέρα, πράγμα που και έγινε προς μεγάλη έκπληξη του «Κέρβερου».*

Για το τέλος αφήσαμε μία φωτογραφία που μας έστειλε η Τένη Παπαδάκη από μία εκδρομή στην Πελοπόννησο την άνοιξη του 1964. Η εκδρομή έγινε για όποις κάθε χρόνο για τους τελειοφοίτους, όμως είχε και μαθητές από τις μικρότερες τάξεις, δηλαδή τους μελλοντικούς τελειοφοίτους του 1965 και του 1966. Ειδικά τη χρονιά αυτή λίγος συμμετείχαν από τη τάξη του '64, όμως ανάμεσα σε αυτούς είναι και ο Νίκος, σε μια από τις σπάνιες φωτογραφίες του από το σχολείο. Πέραν του Δημητράκου και του Βασιλειάδου που θεωρούμε ότι όλοι αναγνωρίζουμε, θα ζητούσαμε να μας βοηθήσετε να αναγνωρίσουμε και τους υπόλοιπους.

